

בע"ח (באר-שבע) 37850-11-12 - סולומון גטננט נ' מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב ואח'

בע"ח (באר-שבע) 37850-11-12 - סולומון גטננט נ' מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב ואח'שלום באר-שבע
בע"ח (באר-שבע) 37850-11-12
סולומון גטננט
ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר - ס.צ.

נגד

1. מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב

ע"י ב"כ עו"ד אלי מימוני

2. וורקנוך סולומון

בית משפט השלום בבאר-שבע

[01.01.2013]

כב' השופטת דרורה בית אור, סגן נשיא

החלטה

1. החלטתי זו ניתנת בהמשך לדין שהתקיים ביום 19.12.12, במעמד ב"כ הצדדים, בעניין בקשתו של ב"כ המבקש לחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ"; להלן: "הבקשה").

2. בבקשה מבקש ב"כ המבקש להמציא לידי ההגנה את הרישום הפלילי של המשיב 2, לרבות תיק או תיקים הממתינים לבירור דין בעניינו. כמו כן מבקש ב"כ המבקש לאפשר למבקש לעיין ולהעתיק את חומר הראיות באותם תיקים.

3. בהחלטתי מיום 19.12.12 הוריתי לב"כ המשיבה 1, להמציא לעיוני, היה וקיימים, תיק או תיקי מבדי"ם בעניינו של משיב 2, על מנת שאבחן אם יש בתיקים אלו רלוונטיות בנוגע לטענות המבקש שמיוחסות בכתב האישום.

4. למען הסדר - כתב האישום מייחס למבקש עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, פציעה ותקיפה סתם. לפי כתב האישום תקף המבקש את המשיב 2 בכך שחבט בפניו, גרם לו לחבלה וכן פצע אותו בשבר בקבוק זכוכית באזור הבטן. כמו כן על פי כתב האישום תקף המבקש את חברתו של המשיב 2, בכך שחבט בה בזרועה ידה השמאלית.

5. טוען ב"כ המבקש כי מטבע הדברים העדות של המשיב 2, שהוא המתלונן בגין התקיפות, היא העדות המרכזית בתיק ובידי ההגנה יש מידע לפיו לחובתו של המשיב עבר פלילי לא מבוטל ותיקים רבים ממתינים לבירור דין בעניינו.

על כן, נוכח מרכזיותה של עדות המשיב יכול חומר חקירה להיות רלוונטי להליך המשפטי שמתנהל נגד המבקש בעיקר לגבי מהימנותו של המשיב 2.

6. ב"כ המשיבה התנגד בדיון להמצאת חומר החקירה המבוקש, כאמור לעיל, והפנה את בית המשפט בעניין זה להחלטות שניתנו בבתי המשפט השונים, שבהם נקבע כי אין מקום לעיין בתיקים סגורים או בתיקי מב"ד וכי על פי האמור בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים תשמ"א - 1981 (להלן: "חוק המרשם") מידע על תיקים סגורים לא ימסר אלא לגופים המנויים בתוספת השלישית ובית המשפט איננו נמנע על גופים אלה. אשר לבקשה לרישום פלילי:

7. בבש"פ 4481/00 דוד יחזקאלי נ. מדינת ישראל הועמדו העוררים לדין בבית המשפט המחוזי בירושלים. העוררים הגישו בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ לעיין בשורה של מסמכים ובכללם בגיליונות הרישום הפלילי של עדי תביעה במשפטם, בטענה כי גיליונות אלה מהווים חומר חקירה כאמור בסעיף 74 לחסד"פ. בית המשפט המחוזי דחה את בקשתם. על החלטה זו הגישו העוררים ערר לבית המשפט העליון.

8. כב' השופטת דורנר קיבלה את הערר והורתה על המצאת גיליונות רישום פלילי של עדי התביעה לידי העוררים. כב' השופטת דורנר קבעה בהחלטתה: "אחד מתכליותיו של חוק המרשם הפלילי היא שיקומו של העברייני. האיזון בין זכות העברייני לפרטיות שהגשמתה מקלה על שיקומו לבין זכויות ואינטרסים אחרים, נעשו בגדרי חוק המרשם הפלילי עצמו. במסגרת איזון זה הגובלה הגישה למידע מן המרשם הפלילי לשימוש לצורך מטרות שצוינו בחוק. יוצא איפוא כי בחוק המרשם הפלילי, לרבות בתוספת הראשונה לו, כבר נקבע אימתי גיליון הרישום הפלילי רלוונטי לגוף הדורש לעיין בו. לנוכח המשקל הנמוך יחסית של הזכות המוגנת, על פני הדברים, נראה לי כי אין מקום לצמצם על דרך הפרשנות את גישתם של גופים שלטוניים למרשם הפלילי. במקרה שבפני ההכרעה בשאלה זו אינה דרושה מכיוון שהגעתי לכלל דעה כי הפירוש המצמצם, על כל פנים, אינו יכול לחול על גישת בית המשפט למידע, שכן סעיף 2(2) לתוספת הראשונה לחוק המרשם הפלילי, הגם שהוא מונה גם את בית המשפט ובתי הדין, הם הגופים הרשאים לקבל מידע, מכיון לבעל הדין המתדיין בפניהם. כך, שכנגד הזכות לפרטיות של העברייני עומדת זכותו למשפט הוגן של בעל דין בכלל ושל נאשם במשפט פלילי בפרט. זכות אחרונה זו גם היא זכות יסוד, ומשקלה הסגולי אף עולה על משקל הזכות הפרטיות של העברייני. בנוסף, משפט הוגן הוא תנאי לעשיית צדק והוא כשלעצמו, למצער, אינטרס ציבורי כבד משקל..... בענייננו הגבלת העיון ברישום פלילי של עדים לעבירות מסוימות שבוצעו בתקופות אלו ואחרות, ועוד כיוצא באלו הגבלות, פוגעת בזכויותיו של בעל הדין. שכן, ככלל, עבר פלילי של עד עשוי להשפיע על ממצאי מהימנות הנקבעים לגביו, וההחלטה כיצד לעשות שימוש במידע בדבר העבר הפלילי, חייבת להיות בידי בעל הדין. בשיטתנו, האדברסרית בעל הדין הוא שקובע את קווי טיעונו בבית המשפט, וזאת על יסוד חומר הראיות, לרבות לגבי נאשם בפלילים - ראיות ההגנה שהוא בקיא בהן. וכבר נכתב כי 'אין חקר לתבונת סנגור מוכשר ואין לנחש כיצד היה יכול היה לנצל את החומר הנמצא לפניו' (השופט אולשן בע"פ. 35/50 מלכה נ. היועץ המשפטי)".

8. אשר לרישום הפלילי - הומצא לעיוני רישומו הפלילי של משיב 2. מצאתי כי יש רלוונטיות לרישום הפלילי של משיב 2 לבקשה הנוכחית ועל כן, ככל שמדובר ברישום פלילי מעודכן של המשיב 2 נכון להיום - אני מורה למשיבה להמציא לעיונו של ב"כ המבקש. ודוק: מדובר בהצגת רישום פלילי לא כולל מבדי"ם.

תיקי המב"ד וחומר הראיות באותם תיקים:

9. אשר לבקשת ב"כ המבקש לקבל לעיונו את תיקי המב"ד הממתינים לבירור, כולל העתקת חומר הראיות באותם תיקים - יצוין כי ב"כ המשיבה טען בדיון שהתקיים בפני ביום 19.12.12, מה שגם טען בתשובתו הכתובה לבקשה, לפיה בעניין תיקי מב"ד פתוחים הרלוונטיות שלהם לאישום רחוקה ושולית ולכן לא יהיה בהמצאתם לשפוך אור על מהימנותו של המשיב 2. מה גם, שאין לגרוע מזכותו של עד לפרטיות.

10. בהחלטתי מיום 19.12.12 הוריתי לב"כ המשיבה להמציא לעיוני את תיקי המב"ד, במידה וקיימים כנגד המשיב. ב"כ המשיבה המציא לעיוני תיק אחד של משיב 2, שכבר אינו תיק מב"ד אלא תיק שניתן בו גזר דין ללא הרשעה ביום 25.12.12 ועל כן הוא כלול כבר ברישום הפלילי של המשיב 2.

11. בנסיבות האמורות לעיל ועל פי המתווה שנקבע בבש"פ 5766/10 אמיר נפע ואח' נ. מדינת ישראל אני מורה לב"כ המשיבה להמציא לעיוני, במידה וקיימים, תיקי מב"ד של משיב 2 כולל חומר חקירה שנאסף באותם תיקים. לחלופין, להמציא הודעה לבית המשפט, עותק ישירות לב"כ המבקש, כי לא קיימים כל תיקי מב"ד תלויים ועומדים נגד המשיב 2.

12. עותק החלטה זו ישלח בדואר לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט טבת תשע"ג, 01 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.